

CBE Z21000217 Fraude

UITSPRAAK

in het geding tussen X, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appelland,

en

de examencommissie artificial intelligence/human-machine communication van de faculteit science and engineering, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 13 april 2021.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 13 april 2021 waarbij aan appelland vanwege fraude tijdens opdrachten voor het vak Robotics for AI (WMAIO11-05) als onderdeel van de masteropleiding artificial intelligence de volgende sancties zijn opgelegd:

- > Er worden 0 punten toegekend aan de bij dit vak behorende opdrachten van week 1, 2 en 4
- > Appelland ontvangt een serieuze waarschuwing

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 9 september 2021, waar appelland fysiek verschenen. Verweerder is middels een videoverbinding ter zitting verschenen in de personen van Y en Z.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft het vak Robotics for AI gevolgd. Voor dit vak diende appelland per week een opdracht te maken. Verweerder heeft een melding van de examiner ontvangen over ongeoorloofde samenwerking in de opdrachten van de weken 1, 2 en 4. Op 29 maart 2021 heeft verweerder appelland gehoord in verband met het constateerde vermoeden van plagiaat. Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 13 april 2021 appelland meegedeeld dat hij fraude heeft gepleegd bij de opdrachten van de weken 1, 2 en 4 en aan hem sancties opgelegd. Via CLRS diende appelland op 19 april 2021 een beroep in tegen dit besluit van verweerder. Vervolgens vindt er een schikkingsgesprek plaats. Uitkomst van dit schikkingsgesprek is dat de sanctie wordt verlaagd. Er wordt nu enkel 0 punten toegekend voor de opdracht van week 4 in plaats van 0 punten voor de opdrachten voor week 1, 2 en 4. Appelland laat het College weten zich hierbij niet neer te leggen waarna het beroep op de hoorzitting van 9 september 2021 is behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appelland wordt beschuldigd van ongeoorloofde samenwerking met zijn medestudent. Verweerder heeft in de opdrachten voor de weken 1, 2 en 4 geconstateerd dat gebruik is gemaakt van dezelfde code. Appelland ontkent de samenwerking. Het is zichtbaar dat appelland de opdrachten eerder heeft ingeleverd dan zijn medestudent en bovendien is het ook zichtbaar dat hij sneller voortgang boekte met het maken van de opdrachten dan zijn medestudent. Appelland voert aan dat enkel vragen konden worden gesteld tijdens het onlineonderwijs waar ook zijn medestudent bij aanwezig was. Appelland heeft meerdere vragen gesteld waarvoor het noodzakelijk was dat hij zijn computerscherm deelde met de werkgroep. Aldus was zijn code zichtbaar voor alle aanwezigen. Kennelijk heeft zijn medestudent toen zijn code overgenomen. Dit heeft de medestudent ook toegegeven aan verweerder. Dit was voor verweerder de reden om de sanctie te verlagen. Appelland begrijpt niet

dat hij nog steeds 0 punten krijgt voor opdracht 4 nu hij er werkelijk niets aan kan doen dat iemand zijn code heeft overgenomen en gebruikt.
Appellant verzoekt om het bestreden besluit te vernietigen.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting, als volgt verweerd.

Appellant heeft ongeoorloofd samengewerkt met een medestudent in de opdrachten van de weken 1, 2 en 4. De sanctie is gebaseerd op artikel 9.15 OER. Er is dezelfde code gebruikt door beide studenten in deze opdrachten. Een code is een complex stuk tekst uit de computer. Qua structuur en functie is de code van appellant gelijk aan de code van de medestudent. Naar aanleiding van een gesprek met appellant en de medestudent is de sanctie die aan appellant was opgelegd verlaagd. De sanctie is nu enkel nog 0 punten voor de opdracht van week 4. Deze overwegingen hebben geleid tot het bestreden besluit dat op de juiste gronden is genomen. Tot slot verzoekt verweerder het beroep van appellant ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Het College van Beroep voor de Examens (CBE) is van mening dat fraude, waaronder plagiaat, een zeer ernstige overtreding is van de in de wetenschappelijke wereld geldende normen en heeft er begrip voor dat verweerder hier streng tegen optreedt.

In de eerste plaats dient het College te onderzoeken of er naar het oordeel van het College sprake is van fraude in de zin van artikel 9.15 OER.

Blijkens het bestreden besluit en de uitkomst van het schikkingsgesprek heeft verweerder geoordeeld dat appellant plagiaat heeft gepleegd in de opdracht van week 4 van het vak Robotics for AI. Verweerder stelt dat appellant en zijn medestudent qua structuur en functie dezelfde code hebben gebruikt wat duidt op ongeoorloofde samenwerking nu het een individuele opdracht betrof. Appellant heeft aangevoerd dat enkel tijdens het onlineonderwijs vragen konden worden gesteld over de lesstof en de hierbij behorende opdrachten waarbij appellant zijn computerscherm moest delen met de werkgroep zodat zijn code zichtbaar was voor alle aanwezigen. Deze werkwijze is door verweerder niet weersproken. Op deze manier heeft de examiner appellant in een zeer kwetsbare positie gebracht. Zijn werk kon immers op die manier eenvoudig worden gebruikt door de overige aanwezigen zonder dat appellant zich hiertegen kon verweren.

Het College stelt voorop dat verweerder, nu het gaat om een belastend besluit, moet aantonen dat appellant fraude heeft gepleegd. Het College oordeelt dat verweerder onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er in onderhavig geval sprake is van fraude in de zin dat appellant qua structuur en functie dezelfde code heeft gebruikt als zijn medestudent in de opdracht van week 4. Het is het College bovendien niet duidelijk geworden waarom de verklaring van de medestudent voor verweerder wel aanleiding was om de aan appellant opgelegde sancties te verlagen voor de opdrachten van de weken 1 en 2 en niet voor de opdracht van week 4. Dit valt niet op te maken uit het summiere verslag van het schikkingsgesprek en ook niet uit het ontbrekende verweerschrift. Evenmin kon verweerder dit ter zitting uitleggen. Nu het beroep reeds op grond van het vorenstaande gegronnd kan worden verklaard, behoeft het College niet meer te onderzoeken of de opgelegde sancties naar het oordeel van het College in verhouding staan tot de geconstateerde overtreding.

Aldus is verweerder niet op goede gronden tot zijn besluit gekomen, waardoor het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit. Het College van Beroep voor de Examens draagt verweerder niet op een nieuw besluit te nemen.

Aldus vastgesteld op 16 september 2021 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, mr. dr. W.M.H. Grooten en F.L.P. Vulto, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.